

DZIEŃ WOLNOŚCI RELIGIJNEJ

Lekcja III — 20 stycznia

PAN RZĄDZI

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 13 stycznia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Ps 8,1-10; 100,1-5; 97,1-12; 75,1-11; 105,7-10; Ga 3,26-29; Ps 25,10.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Pan jest królem. Oblekł się w dostojność; Pan oblekł się i przepasał mocą, utwierdził okrąg świata, tak że się nie zachwieje” (Ps 93,1).

Psalmy stanowczo podkreślają fundamentalną wiarę w najwyższe panowanie Boga. Pan stworzył i podtrzymuje wszystko. On jest wyłącznym i sprawliwym Królem Wszechświata. Jego prawa i ustawy są dobre oraz dają życie tym, którzy ich przestrzegają. Pan jest Sprawiedliwym Sędzią, który dba o porządek świata, nagradzając sprawiedliwych i karząc bezbożnych, ale w czasie wybranym przez Niego, a nie przez nas.

Boże przymierze z Izraelitami odgrywa szczególną rolę w zapewnieniu ratunku światu, gdyż zapowiada Boże zbawienie. Pan przyjął Izraelitów jako swoją własność, wybrał ich spośród narodów i uczynił swoim ludem. Pan jest wierny swojemu przymierzu i wciąż troszczy się o swój lud, wbrew niewierności Izraelitów, a nawet ich otwartym buntom.

Dzięki niepodzielnym rządóm Pana cały świat jest mocno utwierdzony i bezpieczny. Psalmiści pragną, by czytelnicy zrozumieli tę zasadniczą prawdę. Kierując się tym światopoglądem jak latarnią morską, psalmiści starają się wytrwać, służąc Bogu niepodzielnie.

Przeczytaj Ps 8 i 100. Jak Bóg i ludzie są przedstawieni w tych psalmach? Jak psalmy te świadczą o charakterze Boga?

Prawda o stworzeniu odgrywa bardzo ważną rolę w *Księdze Psalmów*, gdyż jest podstawą Bożego panowania. Niebiosa, dzieło rąk Jego, głoszą Jego chwałę i moc (zob. Ps 19,2-5; 97,6). Imię Boga jest wielkie na całej ziemi (zob. Ps 8,2,10). Pan stworzył wszystko, ale On sam nie miał początku (zob. Ps 93,2) i nie będzie miał końca (zob. Ps 102,26-28). On jest wieczny i przewyższa wszystkie pogańskie bożki, które są jedynie „dziełem rąk ludzkich” (Ps 115,4) i niczym więcej. Bożki „mają ręce, a nie dotykają” (Ps 115,7). Tymczasem w Bożym „ręku są głębokości ziemi (...) i suchy ląd ręce jego ukształtowały” (Ps 95,4-5).

Szereg psalmów przedstawia moc Boga nad siłami przyrody, które inne narody postrzegają jako boskie moce (np. Ps 29, 93, 104). Psalmi powtarzają raz za razem, że Pan króluje nad całym stworzeniem i posiada nieograniczoną moc i pozycję. Ps 100,3 gani jedną z zakamuflowanych form bałwochwalstwa — poleganie na samym sobie — podkreślając, że to Bóg nas stworzył, „a nie my samych siebie” (BG).

Stworzenie świadczy także o miłości Boga. Wszystko, co istnieje, zawdzięcza swoje istnienie Bogu, który podtrzymuje życie wszystkich istot (zob. Ps 95,7; 147,4-9). Zwróć uwagę, że Bóg nie tylko daje życie ludziom, ale uczynił starożytnych Izraelitów „ludem jego i trzodą pastwiska jego” (Ps 100,3). Wzmianka o Jego ludzie i Jego owcach wskazuje, że Bóg pragnie ściślej więzi ze swoim ludem.

Jedynie Stwórca ma moc błogosławić swój lud i zapewnić mu powodzenie, a zatem tylko On jest godny czci i zaufania. Szereg psalmów wzywa wszystko, co ma tchnienie — wszystkie istoty na lądzie, w morzu i w powietrzu — by radośnie wielbiło Pana.

Chwała Boga jest widoczna w stworzeniu nawet tak upadłym jak ziemskie, a psalmy wskazują na to, że tylko Bóg jest godny czci.

„Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz, lub syn człowieczy, że go nawiedzasz?” (Ps 8,5). Jak odnosisz się do Boga jako swojego Stwórcy? Skoro Bóg nazywa gwiazdy po imieniu (zob. Ps 147,4 BG), o ileż bardziej troszczy się o ciebie?

Z faktem, iż Pan jest Stwórcą, ściśle — a nawet nierozzerwalnie — wiąże się fakt, iż Pan jest Suwerenem, Władcą. Oświadczenie: „Pan jest królem”, zostało uroczyście wyrażone — w Ps 93,1; 96,10; 97,1; 99,1 — ale jego echa przewijają się w całej *Księdze Psalmów*.

Pan przyoblekł się w dostojność, chwałę i majestat (zob. Ps 93,1; 104,1). Jest otoczony obłokiem i ciemnością (zob. Ps 97,2), ale okrywa się także „światłością jak szatą” (Ps 104,2). Te metafory podkreślają moc i wspaniałość Króla. Zostały starannie dobrane, by wyrazić niesamowitą wielkość Boga przekraczającą ludzkie pojmowanie.

Przeczytaj Ps 97. Czym cechują się rządy Pana? (Zob. Ps 97,2.10). Jaki jest obszar Jego panowania? (Zob. Ps 97,1.5.9).

Moc Pana przejawia się w Jego stworzonych dziełach (zob. Ps 96,5), zbawieniu (zob. Ps 98,2) i sądzie (zob. Ps 96,10). Pan rozciąga swoją władzę nad całym światem (zob. Ps 47,7-10). Królestwo Boże jest wieczne oraz niezrównane w mocy i majestacie (zob. Ps 45,7; 93,1-2; 103,19). Rządy Pana są oparte na miłosierdziu, prawości i sprawiedliwości. On wnosi porządek i stabilność w stworzony świat (zob. Ps 98,3; 99,4). Boże panowanie jednoczy niebiańskich i ziemskich czcicieli Boga w oddawaniu chwały dla Niego (zob. Ps 103,20-22; 148,1-14). Wiele psalmów zapowiada, że cała ludzkość uzna najwyższe panowanie Boga (zob. Ps 96,10; 97,1; 99,1; 145,11-13).

Jednak nie wszyscy ludzie i nie wszyscy ziemscy władcy uznają obecnie panowanie Boga. Jego panowaniu nieustannie sprzeciwiają się bezbożni, którzy zaprzeczają istnieniu Pana, szyczą z Niego i uciskają Jego lud (zob. Ps 14,1; 74,3-22). Będąc zdumiony powodzeniem bezbożnych i zaniepokojony niepojętą cierpliwością Boga, psalmista jednak ufa Bożemu najwyższemu panowaniu i nadal jest pewny Bożego sprawiedliwego sądu (zob. Ps 68,22; 73,17-20). Przez wiarę lud Boży raduje się przyszłym Bożym królestwem opartym na odkupieńczej służbie Chrystusa i oczekuje nastania tego królestwa w dniu powtórnego przyjścia Chrystusa (zob. Mt 12,26-28; 1 Kor 15,20-28).

„Wy, którzy miłujecie Pana, miejcie w nienawiści zło!” (Ps 97,10). Dlaczego miłość do Boga sprawia, że nienawidzimy zła? Skąd bierze się taka zależność?

Przeczytaj Ps 75. Dlaczego chełpliwość bezbożnych jest próżna?

Będąc Najwyższym Królem, Pan jest także Prawodawcą (zob. Ps 99,7) i Sędzią (zob. Ps 98,9; 97,2). Bezbożni nieustannie zagrażają właściwemu porządkowi ustanowionemu przez Boga na świecie, ale Pan osądzi świat i zakończy panowanie zła (zob. Ps 75,9-11; 96,13).

W Ps 75 szereg obrazów przedstawia nieuchronne unicestwienie bezbożnych. Kielich czerwonego wina (zob. Ps 75,9 BB) wskazuje intensywność Bożego gniewu (zob. Jr 25,15; Ap 14,10). Połamanie rogów bezbożnych oznacza koniec ich władzy i panowania, tymczasem rogi sprawiedliwych zostaną podniesione (zob. Ps 75,11). Bóg wybiera stosowną porę (zob. Ps 75,3) swojego sądu. Wykonawcza faza sądu nastąpi w czasie końca (zob. Ps 96,13; 1 Kor 15,23-26).

Pan bada serca ludzi w ramach swojego sądu. Przeczytaj Ps 14,2. Występuje tutaj nawiązanie do Rdz 6,5.8. Oba te fragmenty *Starego Testamentu* wskazują na to, że wykonanie sądu Bożego nad światem jest poprzedzone badaniem postępowania ludzi przez Boga i dokonaniem rozróżnienia między tymi, którzy przyjęli zbawienie, a tymi, którzy je odrzucili. Ta faza sądu jest nazwana sądem śledczym. Podczas niej Bóg broni sprawiedliwych i decyduje o losie bezbożnych.

Jak to się dzieje?

Po pierwsze Bóg uwalnia swój lud od bezbożnych (zob. Ps 97,10; 146,9) i wieńczy pokornych zbawieniem (zob. Ps 149,4). Po drugie zatwardziali bezbożni zostają unicestwieni na zawsze (zob. Ps 97,3). Niektóre psalmy poetycko opisują bezużyteczność ludzkiego oręża w walce przeciwko Boskiemu Sędziemu (zob. Ps 76,4-7). Pan jest przebaczącym Bogiem, choć karze złe ludzkie postęпки (zob. Ps 99,8). Nie tylko bezbożni, ale także wierni Boży zdadzą sprawę przed Bogiem (zob. Ps 50,4; 135,14).

Psalmy zawierają ten sam pogląd, jaki został wyrażony w innych fragmentach *Biblii*, iż sąd Boży zaczyna się od ludu Bożego, a następnie obejmuje całą ziemię (zob. Pwt 32,36; 1 P 4,17). Psalmista woła do Boga, by go osądził, ale polega na sprawiedliwości Bożej jako swojej obronie (zob. Ps 7,9-12; 139,23-24).

Psalmy wzywają nas do radowania się w oczekiwaniu na sąd Boży (zob. Ps 67,5; 96,10-13; 98,4-9). W jakim sensie sąd Boży jest dobrą nowiną dla tych, którzy zostali okryci krwią Chrystusa?

Temat sądu Bożego nasuwa ważne pytanie: Jak lud Boży może mieć pokój z Bogiem i pewność zbawienia w czasie sądu? (Zob. Ps 94,14; 105,7-10; Dn 7,22).

Lud Boży jest bezpieczny, gdyż Pan wybrał Syjon jako swoje mieszkanie (zob. Ps 76,2-3) i ustanowił swoje wieczne przymierze ze swoimi wybranymi jako Jego szczególną własnością (zob. Ps 94,14; 105,8-10). Bóg nie tylko obiecał nie odrzucić swojego ludu przymierza, ale aktywnie działa, by zagwarantować swoim wiernym bezpieczeństwo w Nim. On przebacza ich grzechy (zob. Ps 103,3), uczy ich, błogosławi i wzmacnia (zob. Ps 25,8-11; 29,11; 105,24). Sąd Boży ma na celu zwrócenie ludzi ku sprawiedliwości i wykazanie, że Bóg troszczy się o nich (zob. Ps 94,8-15).

Cały Ps 105 świadczy o wierności Pana Jego przymierzu w dziejach Izraela. We wszystkim, co się stało — dobrym i złym — Bóg był z Izraelitami. Opatrznościowo zaprowadził Józefa do Egiptu i przez niego ocalił swój lud i narody całego regionu podczas dotkliwej klęski głodu (zob. Ps 105,16-24). Pan powołał Mojżesza, by wyprowadził Jego lud z niewoli egipskiej. Za jego pośrednictwem dokonał wyzwolenia wśród niesamowitych znaków i cudów (zob. Ps 105,25-38).

Pan dał swojemu ludowi Ziemię Obiecaną (zob. Ps 105,11.44) i zapewnił mu swoją stałą ochronę (zob. Ps 105,12-15). Pan rozmnożył Izraelitów (zob. Ps 105,24), uwolnił ich od ich prześladowców (zob. Ps 105,37-38) i zatroszczył się o ich potrzeby (zob. Ps 105,39-41). Pan z pewnością sprawuje władzę nad wszystkim, co dotyczy Jego ludu, a psalmiści zadbali o to, by lud Boży nigdy o tym nie zapomniał.

Gdy Bóg pamięta o swoim przymierzu, obejmuje to więcej niż zwyczajną pamięć. Boże pamiętanie zawsze prowadzi do działania (zob. Rdz 8,1; 1 Sm 1,19; Ps 98,3; 105,42-44). Podobnie jest, gdy ludzie są wezwani do pamiętania o Bożych dokonaniach i sądzie. Oznacza to, że powinni żyć w sposób przynoszący chwałę Bogu.

W ramach tego przymierza podstawowym powołaniem Izraelitów jest dochowanie wierności przymierzu przez przestrzeganie prawa Bożego (zob. Ps 78,5-7; 105,45). Lud Boży jest także powołany do wydawania świadectwa o Bogu innym narodom, gdyż Pan pragnie, by wszystkie narody przyłączyły się do Jego ludu izraelskiego (zob. Ps 105,1-2). Dzięki temu świat będzie bezpieczny, będąc chroniony przymierzem wszechmocnego i miłosiernego Boga (zob. Ps 89,29-35).

Jak to, co zostało nam ofiarowane w Jezusie, sprawia, że obietnice dane starożytnym Izraelitom spełniają się wobec nas? (Zob. Ga 3,26-29).

Przeczytaj Ps 19,7; 93,5; 119,165; 1,2.6; 18,31; 25,10. Jaki wspólny wątek przewija się w tych wszystkich psalmach?

Władza Pana w świecie jako Najwyższego Stwórcy, Króla i Sędziego jest teologiczną podstawą wiarygodności Jego świadectw. Świadectwa (hebr. *edut* — *dekret, zarządzenie, nakaz, prawo*) oznaczają treść prawa i zarządzeń, przy pomocy których Pan kieruje religijnym i społecznym życiem swojego ludu (zob. Wj 32,15). Są one „godne wiary” (Ps 93,5). Odzwierciedlają stabilność i trwałość Bożego tronu oraz świata stworzonego i podtrzymywanego przez Boga (zob. Ps 93,1-2). Hebrajskie słowo (od którego pochodzi polskie słowo *amen*) przetłumaczone jako *godne wiary* zawiera ideę wiarygodności, wierności i pewności (zob. 2 Sm 7,16; 1 Krn 17,23). Prawo Boże jest niezmiennie i niezniszczalne.

Bóg ręczy za wiarygodność swoich obietnic i przykazań. Wierność Boga jest z jednej strony upewniana, gdyż gwarantuje niezmienny charakter Jego panowania, a z drugiej strony wymagająca, gdyż domaga się od ludzi postawy zaufania i posłuszeństwa Bogu.

Jednocześnie brak sprawiedliwości w świecie został poetycko opisany jako drżenie posad ziemi (zob. Ps 18,8; Iz 24,18-21). Prawo Boże uczy ludzi drogi sprawiedliwego życia, które ostoja się na sądzie Bożym. Tak więc sprawiedliwi nie zostaną poruszeni, bo są mocno zakorzenieni w prawie Bożym, które daje im stabilność i bezpieczeństwo, a ich serce jest *mocne*⁸ (hebr. *chon* oznacza także: *niewzruszone, niezagrożone*) w Panu (zob. Ps 112,1.6-7). Nic nie może sprawić, że ci, którzy zachowują prawo Boże, potkną się (zob. Ps 119,165), gdyż Bóg ich chroni i prowadzi przez życie (zob. Ps 1,2-3.6).

Słowo Boże zostało przedstawione jako pochodnia i światłość oświetlająca drogę psalmisty i chroniące go przed ukrytymi zasadzkami wroga (zob. Ps 119,105.110). Wielki pokój, jakiego doświadczają ci, którzy miłują prawo Boże (zob. Ps 119,165), wynika oczywiście nie z zupełnego braku życiowych trudności (zob. Ps 119,161). Bierze się raczej z przebywania w obecności Boga i rozwijania autentycznej więzi z Nim.

W jaki praktyczny sposób przestrzeganie Bożych przykazań, przepisów i świadectw pomaga ci w życiu? Jakich negatywnych skutków łamania ich doświadczyłeś?

⁸ PIC: *spokojne*, BP: *stałe*, BRP: *niezachwiane*, BG: *stateczne* (przyp. red.).

DO DALSZEGO STUDIUM

Lekcja tego tygodnia dotyczyła zasadniczych opisów Boga i Jego działań mających na celu stworzenie świata oraz uczynienie go stabilnym i bezpiecznym. Psalmiści odwołują się do Boga, który jest Stwórcą, Królem, Sędzią, Zbawicielem w ramach przymierza oraz Prawodawcą. Role, jakie Bóg pełni w świecie, znajdują odzwierciedlenie w kolejnych Jego imionach i określeniach, takich jak Pasterz (zob. Ps 23,1; 80,2), Skąła Zbawienia (zob. Ps 95,1) i Ojciec (zob. Ps 68,6; 89,27). W świecie możemy być bezpieczni nawet wśród zagrożeń wynikających z wielkiego boju, gdyż Bóg ma najwyższą władzę i jest wierny we wszystkim, co czyni i mówi. Choć te teologiczne tematy nie są żadną miarą rozwinięte w sposób wyczerpujący, jednak są dość sugestywne w tym, jak Bóg na różne sposoby objawia się w psalmach.

Studiując dalej *Księgę Psalmów*, powinniśmy pamiętać, iż należy czytać psalmy w świetle Bożego charakteru nacechowanego miłością i łaską oraz Bożego planu zbawienia i odrodzenia świata. „Im więcej badamy boski charakter w świetle krzyża, tym więcej dostrzegamy miłosierdzia, delikatności i przebaczenia połączonego ze sprawiedliwością oraz tym wyraźniej dostrzegamy niezliczone dowody nieskończonej miłości i łagodnego współczucia przewyższającego współczucie matki dla jej niesforne dziecko⁹. W psalmach nawet wtedy, gdy ludzie doświadczają kary Bożej za swój bunt, nadal wołają do Boga, bo wiedzą, że Jego gniew trwa chwilę, ale Jego miłosierdzie jest wieczne (zob. Ps 103,8)¹⁰.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Dlaczego świadomość rzeczywistości i powszechności wielkiego boju jest niezbędna dla zrozumienia faktu, iż wbrew najwyższej władzy i panowaniu Boga, na świecie panuje zamieszanie i cierpienie? Jak istnienie wielkiego boju pomaga nam zrozumieć tę złożoną kwestię?

2. Jak wiara w Boga jako Stwórcę powinna kształtować nasze rozumienie nas samych i naszych więzi z resztą stworzenia? Co się dzieje, gdy ludzie odrzucają tę prawdę (zob. Ps 106,35-42)?

3. Dlaczego oddawanie czci bożkom w czasach biblijnych było złem (zob. Ps 115,4-8)? Dlaczego złem jest oddawanie czci współczesnym bożkom? Dlaczego jest to zagrożeniem dla naszej więzi z Bogiem?

4. Jak powinien żyć lud Boży, wiedząc, że sąd Boży zaczyna się od wierzących? Jak Bóg sądzi swój lud i w jakim celu to czyni?

⁹ Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, wyd. 3, Warszawa 2011, s. 14.

¹⁰ Przeczytaj także Ps 86,5.15; rozdział *Bezwarunkowa miłość*, w: Ellen G. White, *Pokój, za którym tęsknisz*, s. 7-14. Jak prawda o tym, że Bóg jest miłością, pomaga nam lepiej zrozumieć różne opisy Boga i Jego dokonań zawarte w *Księdze Psalmów*?